

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี
การสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์

นายมิตรสันต์ ดั่งธรรม
ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ

กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

2560

หัวข้อในการศึกษา	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์
ผู้ศึกษา	นายมิตรสันต์ ดั่งธรรม
พุทธศักราช	2560

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ผลการศึกษาพบว่า

การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับการเรียนการสอนแบบปกติ นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิด มีความรับผิดชอบ มีทักษะกระบวนการกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติ

ลักษณะการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ยังเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถเพิ่มทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยกระตุ้นให้นักเรียน มีการช่วยเหลือกลุ่มอย่างเต็มความสามารถ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มด้วยเหตุผลและรับฟังความคิดเห็นด้วยใจที่เป็นกลางดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด การสอนตามแนว Constructivism เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและความสำคัญของความรู้เดิม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ ผู้เรียนจะเป็นผู้ออกไปสังเกตสิ่งที่ตนอยากรู้ มาร่วมกันอภิปรายสรุปผลการค้นพบ แล้วนำไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเอกสารวิชาการหรือแหล่งความรู้ที่หาได้ เพื่อตรวจความรู้ที่ได้มาและเพิ่มเติมเป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ต่อไป การเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ค้นพบ

คำสำคัญ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สภาพการจัดการเรียนการสอน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นช่วงวัยที่ต้องมีการจัดการเรียนรู้ด้วยหลากหลายวิธีการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนอันจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างชัดเจนของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้กำหนดจากการวิเคราะห์หลักสูตร

การจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านมาของรายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 พบว่า เมื่อมีการให้ผู้เรียนจัดกลุ่มการเรียนรู้กลุ่มละ 4, 6 หรือ 10 คน

หรือแม้กระทั่งจับคู่ปฏิบัติตามใบงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) นักเรียนในวัยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นก็มักจะเลือกอยู่กลุ่มเดียวกันกับเพื่อนที่ตนเองสนิทสนมเสมอ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนที่เรียนด้วยกันครั้งสมัยประถมศึกษาหรือเพื่อนที่เคยปฏิบัติกิจกรรมทักษะแข่งขันกันมาก่อน ผู้เรียนเองมักจะขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนคนอื่น ๆ ในห้องเรียน เมื่อผู้สอนได้มอบหมายงาน ใบงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนแต่ละกลุ่มการเรียนรู้ในการทำงานจึงพบว่าผู้เรียนนั้นมักขาดการวางแผนการทำงาน ผู้เรียนบางคนจึงไม่ทราบบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจนภาระงานจึงตกอยู่ที่ผู้เรียนอีกคนภายในกลุ่มการเรียนรู้เท่านั้นทำให้เกิดสถานะส่งงานไม่ทันตามที่ผู้สอนได้กำหนดและผลงานยังมีข้อบกพร่องหลายอย่างแต่เมื่อมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำคนเดียว ผลงานของผู้เรียนส่วนใหญ่ก็จะมีข้อบกพร่องน้อยกว่าผลงานของกลุ่มการเรียนรู้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยังขาดพฤติกรรม การทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอาจต่ำกว่าที่ควรจะได้รับการพัฒนา เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนมีสัมพันธภาพอันดีกับผู้อื่น มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด สมาชิกแต่ละคนได้รับทราบบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการทำงานของสมาชิกภายในกลุ่มการเรียนรู้ มีการให้กำลังใจซึ่งกันและกันภายในกลุ่มการเรียนรู้และมีการค้นหาวิธีการปรับปรุง การทำงานของกลุ่มการเรียนรู้เพื่อพัฒนางานให้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอันจะส่งผลให้บรรลุตามเป้าหมายร่วมกันต่อไป อันจะส่งผลให้สามารถพบปัญหาจาก

อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ยังได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ เป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ ผู้เรียนจะเป็นผู้ออกไปสังเกตสิ่งที่ตนอยากรู้ มาร่วมกันอภิปราย สรุปผลการค้นพบ แล้วนำไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเอกสารวิชาการหรือแหล่งความรู้ที่หาได้ เพื่อตรวจสอบความรู้ที่ได้มาและเพิ่มเติมเป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ต่อไป อีกทั้งสมาชิกที่อยู่ในกลุ่มอ่อนภายในกลุ่มจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มอีกด้วย เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกันและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ ผู้ศึกษาวิจัยจึงมีความต้องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6
2. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6

นิยามศัพท์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนของผู้เรียน ในรายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ซึ่งวัดได้จากคะแนน

จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน กิจกรรมตามใบงานแบบบันทึกคะแนน แบบประเมินผลงานกลุ่ม แบบประเมินคะแนนและแบบสังเกตพฤติกรรมของผู้สอน

การสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) หมายถึง

1. การสอนตามแนว Constructivism เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และ ความสำคัญของความรู้เดิม
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ ผู้เรียน จะเป็นผู้ออกไปสังเกตสิ่งที่ตนอยากรู้ มาร่วมกันอภิปราย สรุปผลการค้นพบ แล้วนำไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม จากเอกสารวิชาการหรือแหล่งความรู้ที่หาได้ เพื่อตรวจสอบความรู้ที่ได้มาและเพิ่มเติมเป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ต่อไป
3. การเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์ต่อจนรู้จริงว่า ลึก ๆ แล้วสิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร และศึกษาค้นคว้าให้ลึกซึ้งลงไป จนถึงรู้แจ้ง

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 จำนวน 33 ราย

รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หมายถึง รายวิชาพื้นฐาน ตามโครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนเพชรพิทยาคม

หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าโดยเรียงลำดับตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง(Constructivism)
3. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547, หน้า 53) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียน การสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2548, หน้า 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549, หน้า 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้

ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้ นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

แนวคิด Constructivism เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของความรู้ของมนุษย์ มีความหมายทั้งในเชิงจิตวิทยา และเชิงสังคมวิทยา ทฤษฎีด้านจิตวิทยา เริ่มต้นจาก Jean Piaget ซึ่งเสนอว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็น กระบวนการส่วนบุคคลมีความเป็นอัตนัย Vygotsky ได้ขยายขอบเขตการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลว่า เกิดจาก การสื่อสารทางภาษากับบุคคลอื่น สำหรับด้านสังคมวิทยา Emile Durkheim และคณะ เชื่อว่าสภาพแวดล้อม ทางสังคมมีผลต่อการเสริมสร้างความรู้ใหม่

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนว Constructivism จัดเป็นทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม (cognitive psychology) มีรากฐานมาจากผลงานของ Ausubel และ Piaget

ประเด็นสำคัญประการแรกของทฤษฎีการเรียนรู้ตาม Constructivism คือ ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยใช้กระบวนการ ทางปัญญา(cognitive apparatus) ของตน

ประเด็นสำคัญประการที่สองของทฤษฎี คือ การเรียนรู้ตามแนว Constructivism คือ โครงสร้างทาง ปัญญา เป็นผลของความพยายามทางความคิด ผู้เรียนสร้างเสริมความรู้ผ่านกระบวนการทางจิตวิทยาด้วย ตนเอง ผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้ แต่ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียน ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้โดยจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น

ลักษณะการพัฒนารูปแบบการสอน

1. การสอนตามแนว Constructivism เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และ ความสำคัญของความรู้เดิม
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ ผู้เรียน จะเป็นผู้ออกไปสังเกตสิ่งที่ตนอยากรู้ มาร่วมกันอภิปราย สรุปผลการค้นพบ แล้วนำไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม จากเอกสารวิชาการ หรือแหล่งความรู้ที่หาได้ เพื่อตรวจสอบความรู้ที่ได้มา และเพิ่มเติมเป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ ต่อไป
3. การเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์ต่อจนรู้จริงว่า ลึก ๆ แล้วสิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร และศึกษา ค้นคว้าให้ลึกซึ้งลงไป จนถึงรู้แจ้ง

บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอน

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสังเกต สำรวจเพื่อให้เห็นปัญหา
2. มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เช่นแนะนำ ถามให้คิด หรือสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง
3. ช่วยให้ผู้เรียนคิดค้นต่อ ๆ ไป ให้ทำงานเป็นกลุ่ม
4. ประเมินความคิดรวบยอดของผู้เรียน ตรวจสอบความคิดและทักษะการคิดต่าง ๆ

ปฏิบัติการแก้ปัญหาและพัฒนาให้เคารพความคิดและเหตุผลของผู้อื่น บทบาทของผู้เรียน

ในการเรียนตามทฤษฎี Constructionism ผู้เรียนจะมีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติและสร้างความรู้ไปพร้อมๆ กันด้วยตัวของเขาเอง(ทำไปและเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน) บทบาทที่คาดหวังจากผู้เรียน คือ

1. มีความยินดีร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสนใจ
2. เรียนรู้ได้เอง รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ด้วยตนเอง
3. ตัดสินปัญหาต่างๆ อย่างมีเหตุผล
4. มีความรู้สึกและความคิดเป็นของตนเอง
5. วิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นได้
6. ให้ความช่วยเหลือกันและกัน รู้จักรับผิดชอบงานที่ตนเองทำอยู่และที่ได้รับมอบหมาย
7. นำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้นั้น

การประยุกต์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. การใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการให้ผู้เรียนสร้างสาระการเรียนรู้และผลงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง
2. การสร้างสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกตามความสนใจ
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำในสิ่งที่สนใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการคิด การทำ และการเรียนรู้ต่อไป
4. จัดสภาพแวดล้อมที่มีความแตกต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ อาทิเช่น วัย ความถนัด ความสามารถ และประสบการณ์
5. สร้างบรรยากาศที่มีความเป็นมิตร
6. ครูต้องทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน
7. การประเมินผลการเรียนรู้ต้องประเมินทั้งผลงานและกระบวนการ
8. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมิน เช่น การประเมินตนเอง การประเมินโดยครูและเพื่อน

การสังเกต การประเมินโดยแฟ้มสะสมงาน

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก

ดินแดนในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกมีประวัติความเป็นมาและพัฒนาการที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมในแต่ละแห่ง การเรียนรู้ภูมิหลังและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ในแต่ละภูมิภาคของโลก จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในความสืบเนื่องของอารยธรรมจากอดีตถึงปัจจุบันได้กระจ่างชัดมากยิ่งขึ้น

ทวีปยุโรปเป็นทวีปที่มีขนาดเล็กเป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนียมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 10,525,000 ตารางกิโลเมตร และดินแดนทางด้านตะวันออกติดต่อกับผืนเดียวกับทิศตะวันตกของทวีปเอเชีย จึงเรียกทวีปทั้งสองรวมกันว่า ยูเรเชีย (Eurasia) โดยมีเทือกเขาคอเคซัส (Caucasus) เป็นแนวแบ่งเขต

ทวีปอเมริกาเหนือเป็นที่ตั้งของอารยธรรมที่มั่งคั่งด้วยทรัพยากรและความเจริญก้าวหน้าทางด้านต่าง ๆ มีประเทศที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา และเม็กซิโก อเมริกาเหนือเป็นทวีปใหม่ที่คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส (Christopher Columbus) ชาวเจนัวแห่งอิตาลีค้นพบเป็นครั้งแรกใน ค.ศ. 1492

ทวีปอเมริกาใต้เป็นดินแดนส่วนใหญ่ของดินแดนที่เรียกว่า ลาตินอเมริกา ประกอบด้วย 19 ประเทศ มีอาณาเขตตั้งแต่ตอนเหนือของประเทศเม็กซิโกจนถึงตอนใต้สุดของทวีปอเมริกาใต้ ประเทศส่วนใหญ่เคยเป็นอาณานิคมของสเปน จากสภาพภูมิประเทศที่เป็นแนวภูเขายาวเหยียด ที่ราบสูงทะเลทรายและป่าดงดิบ ทำให้ใช้ประโยชน์จากที่ดินไม่สะดวก การขาดแคลนเงินทุนทำให้ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากภายนอก จึงเปิดโอกาสให้มหาอำนาจเข้าไปมีอิทธิพลและแสวงหาผลประโยชน์ขณะเดียวกันการเมืองที่เปลี่ยนแปลงอยู่เนืองๆ ก็ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยเช่นกัน

ทวีปแอฟริกาเป็นทวีปที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากทวีปเอเชีย และมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์มานาน เพราะจากหลักฐานทางโบราณคดีพบว่า มนุษย์รุ่นแรกสุดถือกำเนิดขึ้นในดินแดนฝั่งตะวันออกของทวีปแอฟริกาเมื่อประมาณ 3,500,000 ปีมาแล้วในบริเวณที่เป็นประเทศเคนยาและประเทศเอธิโอเปีย ปัจจุบัน แม้แอฟริกาจะเป็นถิ่นกำเนิดของมนุษย์ที่เก่าแก่ที่สุด แต่กลับเป็นทวีปที่มีผู้อยู่อาศัยน้อยที่สุดและเป็นทวีปที่มีระดับการพัฒนาต่ำหลังที่สุด มีทะเลทรายกว้างใหญ่ ป่าดงดิบ และที่ราบสูงเป็นอุปสรรคที่สำคัญมากต่อการพัฒนาและการคมนาคมติดต่อระหว่างกัน

ทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนีย (Australia and Oceania) เป็นดินแดนที่อยู่ทางซีกโลกใต้สุดจึงมีชื่อเรียกว่า ดินแดนเบื้องต่ำ (Land Down Under) และ ดินแดนแห่งสุดท้ายของโลก (Lost Place in Earth) มีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้นประมาณ 8.5 ล้านตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย ประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์เป็นสำคัญ และประเทศที่เป็นเกาะและกลุ่มเกาะขนาดเล็กอีก 12 ประเทศ เช่น ปาปัวนิวกินี หมู่เกาะโซโลมอน ฟิจิ ตองกา รวมทั้งประเทศที่มีขนาดเล็ก ได้แก่ ตูวาลู และนาอูรู ซึ่งมีเนื้อที่เพียง 26 ตารางกิโลเมตร และ 21 ตารางกิโลเมตรตามลำดับ ทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนียตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิกและอยู่ทางทิศตะวันออกของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 21 องศาเหนือ-60 องศาใต้ และเส้นลองจิจูดที่ 120 องศาตะวันตก-110 องศาตะวันออก มีขนาดใกล้เคียงกับประเทศสหรัฐอเมริกา จึงเป็นทวีปที่มีขนาดเล็กที่สุดในโลก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์

1. กลุ่มที่ศึกษา

กลุ่มที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โดยจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 33 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้เวลาในการเรียนจำนวน จำนวน 10 คาบเรียน 500 นาที (อ้างอิงการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชา รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 ภาคเรียนที่2/2560 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, หน้า 16.)

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก แบบเลือกตอบจำนวน 10 ข้อ

3. กิจกรรมตามใบงาน ในแต่ละหัวข้อ จำนวน 6 ใบงาน

4. แบบบันทึกคะแนน

5. แบบประเมินผลงานกลุ่ม

6. แบบประเมินคะแนน

7. แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้สอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการวิจัยให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนชื่อเพื่อนที่นักเรียนอยากทำงานร่วมกับ 6 คน ลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจก เพื่อทำแผนภาพสังคมมิติ ศึกษาความสัมพันธ์ของนักเรียนในห้องเรียน

2. นักเรียนประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มเดิมก่อนการเรียนการจัดการเรียนรู้ ในแบบประเมินการทำงานกลุ่ม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็น โดยผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยในช่วง 18-20 คะแนน ถือว่า มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มดีมาก ผู้ที่ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในช่วง 15-17 คะแนน ถือว่า มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มดี และผู้ที่ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในช่วง 12-14 คะแนน ถือว่า มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มพอใช้และผู้ที่ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในช่วง 9-11 คะแนน ถือว่า การทำงานกลุ่มควรปรับปรุงการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม (ดัดแปลงจาก วรณทิพา รอดแรงคำ, 2538)

3. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที

4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 จัดทำคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคน โดยเป็นคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการสอบย่อยก่อนกลางภาค ที่ผ่านมา แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5-6 คน จำนวน 6 กลุ่มแบบคละเพศและความสามารถ

4.2 จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยชี้แจงให้กลุ่มเข้าใจ เกี่ยวกับขั้นตอนการทำงาน เกณฑ์การประเมินผลงานและให้ผู้เรียนบอกถึงความสำคัญและวิธีการทำงานร่วมกัน

4.3 นำเสนอผลรายงานหน้าชั้นเรียนและร่วมอภิปรายทั้งหมด 2 ครั้ง ซึ่งมีคะแนนรวมในแต่ละครั้ง 10 คะแนน หลังจากนักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปราย ผู้วิจัยให้คำแนะนำเพิ่มเติมและนำอภิปรายเพื่อให้ผู้เรียนสรุปความรู้จากการทำกิจกรรม

5. เมื่อผู้สอนจบในหัวข้อต่าง ๆ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามใบงาน จำนวน 6 ใบงาน ใบงานละ 10 นาที ซึ่งแต่ละหัวข้อคะแนนเต็ม 10 คะแนนและนำคะแนนของนักเรียนที่ได้มาเทียบเป็นคะแนนพัฒนาการ (Improvement Points) ของแต่ละคน ซึ่งหาได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนฐานกับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในกาทดสอบย่อย (ถ้าต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน จะได้คะแนนพัฒนาการ 0 คะแนน ถ้าต่ำกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนนจะได้คะแนนพัฒนาการ 10 คะแนน ถ้าได้เท่าคะแนนฐานถึงมากกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนนจะได้คะแนนพัฒนาการ 20 คะแนน ถ้าได้มากกว่าคะแนนฐาน 3 คะแนนขึ้นไปจะได้คะแนนพัฒนาการ 30 คะแนน ถ้าได้คะแนนเต็มโดยไม่พิจารณาคะแนนฐาน จะได้คะแนนพัฒนาการ 30 คะแนน) ส่วนคะแนนของกลุ่มได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกันแล้วหาค่าเฉลี่ย

6. สุ่มสัมภาษณ์ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับการเรียนและการทำงานกลุ่ม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวม 2 ครั้ง

7. หลังจากผู้วิจัยสอนครบทุกหัวข้อ ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอบก่อนและหลังเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก จะพิจารณาว่าจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมดมีจำนวนเพิ่มขึ้นหรือไม่ และวิเคราะห์ค่าความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. การปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานและร่วมอภิปรายหน้าชั้นของนักเรียน จะพิจารณาคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละกลุ่มว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่

3. การปฏิบัติตามใบงานของแต่ละคาบเรียน จำนวน 6 ใบงาน ใช้คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่

4. ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยอ่านข้อความที่บันทึกไว้แล้วจัดกลุ่มคำตอบ

5. ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ ผู้วิจัยหาคะแนนเฉลี่ยรวมของผู้เรียนทุกคนในแต่ละด้าน แล้วนำคะแนนที่ได้มาพิจารณาในแต่ละด้านว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่

6. ข้อมูลการเลือกเพื่อน 5-6 คน เพื่อทำงานด้วยทั้งก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ นำมาเขียนแผนภาพสังคมมิติ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในห้องเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ

7. ผลและการดำเนินการ

1. ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1.1 คะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

1.2 คะแนนปฏิบัติการกิจกรรมตามใบงาน 4.1,5.1,6.1,7.1และ 8.1

1.3 คะแนนการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

1.1 คะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

นักเรียนได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก โดยเฉลี่ย 2.09 คะแนนและคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย 8.36 คะแนน โดยมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งไม่มีคนผ่าน เมื่อได้เรียนตามขั้นตอนแล้วทดสอบหลังเรียน

มีจำนวนนักเรียนที่สอบผ่าน 33 คน ซึ่งคะแนนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 คะแนนปฏิบัติการกิจกรรมตามใบงาน 4.1,5.1,6.1,7.1และ 8.1

1.2.1 การประเมินใบงานที่ 4.1 มีคะแนนเฉลี่ย 8.70 การประเมินใบงานที่ 5.1 มีค่าเฉลี่ย 8.61 การประเมินใบงานที่ 6.1 มีค่าเฉลี่ย 8.45 การประเมินใบงานที่ 7.1 มีค่าเฉลี่ย 8.33 และใบงานที่ 8.1 มีค่าเฉลี่ย 9.00

1.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้สอนใช้วัดเจตคติลักษณะอันพึงประสงค์ระหว่างผู้เรียนทำกิจกรรมขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามใบงานที่ 5.1 มีค่าเฉลี่ย 9.67 ตามใบงานที่ 6.1 มีค่าเฉลี่ย 10.00 ตามใบงานที่ 7.1 มีค่าเฉลี่ย 9.64 และตามใบงานที่ 8.1 มีค่าเฉลี่ย 10.00

1.3 คะแนนการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

1.3.1 แบบประเมินผลงานกลุ่ม โดยการการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตามใบงานที่ 4.2 โดยจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มการเรียนรู้ 7 กลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน มีค่าเฉลี่ย 9.48

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ มีการสรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุป

การวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของภูมิภาคของโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับการเรียนการสอนแบบปกตินักเรียนมีทักษะกระบวนการคิด มีความรับผิดชอบ มีทักษะกระบวนการกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติ

อภิปราย

ลักษณะการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ยังเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถเพิ่มทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยกระตุ้นให้นักเรียน มีการช่วยเหลือกลุ่มอย่างเต็มความสามารถ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มด้วยเหตุผลและรับฟังความคิดเห็นด้วยใจที่เป็นกลางดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด การสอนตามแนว Constructivism เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และความสำคัญของความรู้เดิม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ ผู้เรียนจะเป็นผู้ออกไปสังเกตสิ่งที่ตนอยากรู้ มาร่วมกันอภิปรายสรุปผลการค้นพบ แล้วนำไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากเอกสารวิชาการ หรือแหล่งความรู้ที่หาได้ เพื่อตรวจสอบความรู้ที่ได้มาและเพิ่มเติมเป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ต่อไป การเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาคำรู้ด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์ต่อจนรู้จริงว่า ลึก ๆ แล้วสิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร และศึกษาค้นคว้าให้ลึกซึ้งลงไปจนถึงรู้แจ้งสอດคถ้อง อมรินทร์ อ่ำพลพงษ์ (2559) การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ที่พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการ ออกแบบและเทคโนโลยีตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์ มีค่า ประสิทธิภาพ 85.30/86.71 สูงกว่ามาตรฐานที่ก าหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 85/85 และบทเรียนคอมพิวเตอร์ผ่าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการออกแบบและเทคโนโลยี ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนกลุ่มการ เรียนศิลป์มีค่าประสิทธิภาพ 76.68/76.09 สูงกว่ามาตรฐานที่ก าหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 75/75 ส่วนด้านเจตคติของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผลปรากฏว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตวิชาการออกแบบและเทคโนโลยี ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เทียบผ่านเกณฑ์เฉลี่ย 3.5 สอดคล้องกับ ทิฏฐิทธิรา สุดแก้ว (2554) การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยมีการ ประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับ 0.93 มีคุณภาพอยู่ในระดับที่เหมาะสม และผลการประเมินเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยผ่าน การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ เนื้อหาบทเรียนอยู่ในระดับที่ดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดการเรียนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) รายวิชา ส23104 ประวัติศาสตร์6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของ ภูมิภาคของโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้มีความ ชัดเจนก่อนให้ผู้เรียนลงมือทำใบงาน
2. ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียน ศึกษาค้นคว้าเนื้อหามาก่อนล่วงหน้า เพื่อที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาที่ เรียนในห้องได้ง่ายขึ้นและมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น
3. ควรนำผลการวิจัยไปศึกษาหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ หรือรายวิชาอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัย

บรรณานุกรม

- ทิฏฐิทธิรา สุดแก้ว (2554) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- ทิตินา แคมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการวัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2554). **ศาสตร์การสอน .** : กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2544). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิคการ สอน1.** กรุงเทพมหานคร : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.** กรุงเทพมหานคร : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.

ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการ คิดเลข
ในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขใน
ใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตร และการสอน).

พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร.

สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์. (2547). นวัตกรรมทางการศึกษา ชุดคู่มือประเมินทักษะการคิด ตามหลักสูตรชั้น
พื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

อมรินทร์ อ่ำพลพงษ์. (2559). การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ข้อมูลสารสนเทศ

กนกพร รอนวล. (มปป.). **ปรัชญาการศึกษา**. สืบค้นข้อมูลเมื่อ 14 ธันวาคม 2560

จาก <http://52e186001ee.blogspot.com/p/constructivism.html>

KruoiySmartEng. (มปป.). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. สืบค้นข้อมูลเมื่อ 18 ธันวาคม 2560

จาก <http://kruoiysmarteng.blogspot.com/2016/08/achievement.html>